

19de zondag door jaar B

Joh. 6, 41-51

Gemor, geloof en eeuwig leven: dat zouden ge de drie thema's kunnen noemen in het Evangelie van vandaag. Volgens het woordenboek betekent morren zoveel als: zich misnoegd beklagen over iets. En dat komen we in de Bijbel nogal eens tegen, m.n. in het boek Exodus als het gaat over het verblijf van het joodse volk in de woestijn. Iedere keer opnieuw horen we het volk dan morren tegen Mozes en Aäron. Als ze zien dat de Farao hen achterna zit met zijn legers snauwen ze Mozes toe: “Waren er in Egypte geen graven dat gij ons naar de woestijn gebracht hebt om te sterven? Hoe hebt ge het in uw hoofd gehaald om ons weg te voeren uit Egypte?” Een paar hoofdstukken verder lezen we: “Gij hebt ons alleen maar naar de woestijn gebracht om ons van honger te laten omkomen”. En weer een hoofdstuk verder staat er: “Ze begonnen Mozes verwijten te maken en zeiden: geef ons te drinken; waarom hebt gij ons weggevoerd uit Egypte als wij toch met kinderen en vee van dorst moeten sterven?”

Johannes vergelijkt het gemor van de joden tegen Jezus met het gemor van de Israëlieten in de woestijn. In allebei de gevallen heeft het dezelfde bron: gebrek aan geloof, aan vertrouwen in wat God doet.

En dat brengt ons bij het tweede thema van de tekst: geloof. De Israëlieten bekijken wat hen overkomt in de woestijn louter vanuit een aards standpunt: ze hebben enkel oog voor de materiële kant van wat hen overkomt. Ze vrezen om te komen door de hand van Farao, of te sterven van honger of dorst. Ze hebben geen vertrouwen in God.

Hun nakomelingen nemen precies dezelfde houding aan tegenover Jezus: ze kijken naar Hem met louter menselijke ogen. Gebrek aan geloof verhindert hen te zien wie Jezus werkelijk is. Ze zien alleen maar de uiterlijke kant: “Is dat niet Jezus, de zoon van Jozef, en kennen wij zijn vader en moeder niet?”

Wie werkelijk wil weten wie Jezus is, moet leren kijken door de bril van het geloof. Alleen dan ontdekt ge zijn echte identiteit. Maar dat is blijkbaar moeilijk voor mensen, zowel toen als nu.

Derde thema: eeuwig leven. Toen de joden in de woestijn waren, overleefden ze dankzij het manna. Maar, zo zegt het evangelie: “Uw vaders die het manna gegeten hebben in de woestijn, zijn niettemin gestorven.” Ge zou kunnen zeggen: met dat manna geeft God zich mondjesmaat, iedere dag een beetje, Hij geeft iets. Met Jezus' komst geeft Hij zich echter helemaal, totaal en definitief. Dat betekent dat, als die eeuwige God zich aan ons geeft, wij ook iets van die eeuwigheid mogen ontvangen: “Ik ben het levende brood dat uit de hemel is neergedaald. Als iemand van dit brood eet zal hij leven in eeuwigheid.”

De Israëlieten morden in de woestijn. De joden morden tegen Jezus. Mensen morren altijd en overal. Christenen doen dat ook wel eens, dikwijls vooral degenen die er het minste reden toe hebben. Want vaak vindt ge bij de ergst beproefde christenen, degenen die vervolgd worden of verdreven, ook het grootste

geloof terug en een enorm Godsvertrouwen: in plaats van een steen des aanstoets is God voor hen een rots in de branding bij alle ellende. Hoe komt ge zover? Door niet teveel te morren, te blijven vertrouwen en uw ogen gericht te houden op dat uiteindelijke leven wat God geeft aan het einde van onze pelgrimstocht. Het maakt veel dingen in dit leven een stuk relatiever. Amen.

Johan Goris, pastoor